skål an- jon. Men sagt opp- og klassi- med sik- stille noe

om nærte at alle kerne lot på bolig- ig over- skuffet, der disse ne

hvilken ut- hus *uten-* iker ikke t som på Det er at- landet og for o...etter jonsnettet det helst uter. Men ønskemål, enhver ådet mel-

under alle gjenstand rror også l hundre- a hus og lle måttet på seg. st respek- lbake, når lfall å få lbake, tap ndigheter av innbo- g at nazi- tt så vel- de deter. ndighetene noen uri- r noe an- r en løs- n å fort- istene

øte endog n boligra- vet en al neres den n boligra- e hele bo- fast og ent. Men på den an- e hender g si at de l menne- e å bygge

...te tirsdag

møte i dag a 3, kl. 8, kommune-

Da flagget ble strøket på Kristiansten.

Dette er en sannferdig historie:

En av aprildagene ble det tyske krigsflagget plutselig strøket på Kristiansten festning i Trondheim. Kort etter kom en av pasientene på Reitgjerdet Sinnsykeasyl anpusten til direktøren for asylet og overrakte et tysk krigsflagg:

— Nå har æ gjort mitt, nå får dirrektørn gjør ræsten!

Han hadde lurt seg opp på festningen, kappet flagglina og tatt flagget.

Og så begynte Quisling en dag å kjøpe opp alle sporvognene. For å få tilhengere. — C. D.

Innbruddstyver

gjestet i går natt en hotellkjeller i Midtbyen og stjal av hotellets vinbeholdning. — En herværende forretningsdame er anmeldt for å ha underslått ikke så lite butikkinventar, og i Strinda er det stjålet en lommebok inneholdende 250 kroner. — På et av hurtigruteskipene ble det stjålet to lommebøker med innhold og dessuten en vårfrakk og et skjerf. — Endelig er det på ny meldt om tyveri av en personbil. Det er en Opel V 1090, som stod parkert i Prinsens gate. — To sykler forsvant også i løpet av gårdagen.

Det lyses til ekteskap for:

Major i luftforsvaret Ole Gert Myklebust Aanjesen og Karen Sofie Gudde, begge Trondheim. — Værbestyrer Victor Abelsen, Halten, og Haldis Kaspara Johansen, Flatvalsund i Sør-Frøya. — Snekker Steinar Engesvik og Pauline Frelsøy, begge Egge. — Lærer Henrik Forseth og Ingeborg Synnøve Eskeland, begge Levanger. — Sjåfør Johannes (Hans) Graf (tysk), Tyskland, f. t. Ørlandet, og Dagny Kornelia Jonassen, Trondheim. — Kommunearbeider Gunnar Mathisen, Tempe, og Inger Tofte Bjørnås, Meråker. — Gårdsarbeider Leif Wullum, Halse, og Gjertine Lorentse Sandstad, Trondheim. — Gårdsarbeider Bjarne Ingvald Østgård og Haldis Verstad, begge Stod.

25 år i Trondheim politikorps.

Politibetjent Julius Ofstad kan i dag, 16. oktober, se tilbake på 25 års tjeneste i Trondheim politikorps.

Politibetjent Ofstad er født i Børsa i 1897. Etter å ha gjennomgått amtskolen på Strinda og 5. Divisjons infanteriunderoffisersskole, begynte han den 16. oktober 1920 som politikonstabel i Tr.heim. Han har gjennom årene gjort tjeneste ved de fleste av Tr.heim politikammers forskjellige avdelinger, hvorav de siste 5 år ved Bevillingskontoret.

Herr Ofstad har vist stor interesse for politigjerningen og har utført sin tjeneste samvittighetsfullt og forståelsesfullt. For å dyktiggjøre seg for arbeidet gjennomgikk han i 1931 et kursus i etterforskning ved Statens Politiskole i Oslo.

Utenom selve politigjerningen har Ofstad i tidligere år deltatt en del i foreningsarbeidet i politiet og har bl. a. vært kasserer i Trondheim Politilag. Men Ofstad har ikke bare interesse for politigjerningen. Han er en personlig kristen og deltar i flere kristelige foreninger. Sitt hovedvirke på det kristelige område har han i Trondhjems Indremisjon, og har i 2 perioder vært med i styret.

Vi takker jubilanten for godt kollegialt forhold og samarbeid i de år som er gått, og ønsker til lykke med jubileet og framtiden! Kollega.

Backer Grøndahl hyldes og hedres.

Fridtjof Backer Grøndahl ble i går på sin 60-års dag hyldet av kolleger og venner i sitt hjem i Borgenveien, meldes fra Oslo. Det var representanter fra Norsk Tonekunstnersamfund, komponistforeningen og musikklærernes landsforbund. Backer Grøndahl ble utnevnt til æresmedlem av Tonekunstnersamfundet for vesentlige bidrag til fremme av norsk musikkliv.

Anken avvist.

I distriktsvalgstyrets møte lørdag forelå meddelelse fra justisdepartementet om at dette ikke har funnet grunn til å foreta noe i anledning av klagen fra H. Thingelstad over at distriktsvalgstyret hadde nektet å godkjenne en valgliste innsendt fra «Nytt Norge».

Som husmor ved Stavne skole

er ansatt frk. Bergljot Skara.

Døde meldt i Trondheim:

I de siste 14 dager: Anne Margrethe Kaasbøll, født 1945. Gårdbruker Tarald Dragseth, født 1865. Fru Anna Maria ...

Fru Henmo tar avskjed som lærerinne.

Lærerinne fru Olava Henmo har sagt opp sin lærerinnestilling ved Trondheim folkeskole fra 31. desember i år. Fru Henmo har virket ved Trondheim folkeskole siden 1. august 1909, altså i over 36 år.

Skoleinspektøren foreslo i skolestyrets møte i går at avskjedssøknaden ble invilget og at skolestyret meddelte fru Henmo en takk for det lange og fortjenstfulle arbeid hun har utført ved Trondheim folkeskole.

Hva som ble igjen av sjømannskirken i Hamburg.

Sjømannskirken i Hamburg ble som det vil huskes knust til støv under et bombardement på Hamburg. Da de skulle lete i ruinene fant de tre ting som var uskådt: korset i kirken, kirkeklokken som holdt til tross for den lange reisen fra tårnet, og det norske flagg. Det hadde vaktmester Oskar Olsen, som dessverre døde under bombardementet, vasket og strøket, for det skulle være fint til freden kom. — Sjømannsprest Berge fortsetter fremdeles i Hamburg, og Gestapos lokale skal innredes til foreløbig bruk for den norske sjømannskirke.

Svensk Film Anno Dazumal.

Vi har forlengst godtatt at film er illusjon, og forlanger ikke at den framstiller den ufargede virkelighet. Men når en film som «Det brenner en lid» i den grad blir en svensk illusjon, at den totalt forvrenger forholdene i Norge under krigen, da må en få si stopp.

I innledningen gjøres det — meget avsløreende — oppmerksom på at filmen er innspilt før El Alemein og Stalingrad, og at produsenten derfor måtte ta visse hensyn. Likesom stordelen av svensk presse under krigen ikke var fri, var heller ikke filmen det. Og det bevises treffende ved «Det brenner en ild».

Produsenten vil gjerne lage en story fra Norge under krigen, og etter som han ikke kan søke å beskrive de virkelige forholdene når det gjaldt tyskernes opptreden her, har han måttet lage noe som tyskerne kunne godta.

Og det er blitt en føljetong om den ulykkelige kjærlighetshistorien mellom den patriotiske, norske kvinnen og den edle, tyske offiseren. For som sagt, på grunn av at filmen ble laget før El Alemein og Stalingrad, måtte den tyske offiseren bli edel....

Til det er bare å si at han er tegnet som en gentleman, og tyske gentlemen er en ting som ikke har vært observert i Norge i de siste fem år, om ikke begrepet i seg selv er en absurditet.

Også historien om frihetssenderen er banal, og de kraftpatriotiske floskelene som de norske «patrioter» utstøter med regelmessig mellomrom er så hule at vi ville ha reagert mot dem i enhver forbindelse. Men med all den rutine som regissøren Gustaf Molander og forfatteren Ragnar Gierow nå en gang har, har de laget en føljetong som tildels er både rørende og spennende. Inga Tidblad spiller sjelfullt i den umulige rolen sin, og Lars Hanson er fremragende som gentlemans-offiser, når en ser bort fra den påståtte tyskheten. Lauritz Falk virker lettvint som sjarmør, men er god i den siste, spente scenen; og Stig Järrel kan ikke unngå å vise at han kan være glimrende i karakterroller med psykopatisk tilsnitt.

Men det gode spillet hjelper ikke, historien er så forloren at det er rent nifst!

Pernøe.

Til Trøndelag Teater

er på Strinda kommunebudsjett foreslått oppført 15,000 kroner for 1945—46.

De blindes uke.

Regnværet hadde riktignok hindret mange fra å møte på matineen søndag, men de som var der fikk en utmerket middagsunderholdning. Matineen var helt igjennom vellykket og de opptredende fikk fortjent bifall. De blinde regner med å få solgt 110,000 høstblomster her i byen, og størsteparten er alt omsatt. — Denne uke vil det bli forskjellige arrangementer utover i distriktet, bl. a. i Leksvik, Steinkjer, Kristiansund og Molde.

Karen Schieldrop i aften.

Vi minner om sangerinnen Karen Schieldrops konsert i Frimurerlosjen i kveld. Pianisten Daniel Løvdal akkompagnerer og har dessuten en egen klaveravdeling.

Regn over hele Trøndelag.

Drettefærdigret

Det er ikke bare Trondheim som hjemsøkes av høljende nedbør om dagen. Vår lille oversettelseskonkurranse gir tjeneste som et glimrende, poetisk verkært, og forteller at også i distriktene er det tett og samme regnvær ...

Melbye Brekke anmeldt for nasjonal opptreden?

Etter hva Erik Melbye Brekke forteller er han blitt anmeldt av Arne Gulbrandsen for sitt inserat i Adresseavisen 30. juli i år, hvor han uttaler at Arne Gulbrandsen har opptrådt for den nasistiske organisasjon «Sol i Arbeid». Dette inserat førte som en vil huske til at Gulbrandsen mistet sitt engasjement ved Norsk Soldatklubbs kabaret i Hjorten.

— Gulbrandsen har forlangt meg tiltalt med påstand om straff og erstatning for tapt arbeidsfortjeneste, opplyser Melbye Brekke, og fortsetter:

— Etter som jeg i det inseratet påstod at Gulbrandsen hadde opptrådt unasjonalt, må jeg altså sies å være anmeldt for å ha opptrådt nasjonalt!

Vi vet ikke hva anmeldelsen vil føre til, men den kan jo bli interessant å følge.

Färber fikk 120 dagers fengsel.

Prisretten har avsagt dom i saken mot restauratør Anton Färber i «Deutsches Haus». Aktors påstand ble tatt til følge og dommen lød på 120 dagers fengsel samt saksomkostninger. Fra fengselsstraffen fragår 80 dager for utholdt varetektsarrest.

Gresvik-konserten fredag.

I dag åpnes altså billettsalget i Horgs Bokhandel til Ingebjørg Gresviks klaveraften førstkommende fredag, etter hva Hoems Konsertbyrå meddeler. — Bokhandler Horg ruster seg til å avvikle en større kø, og det kan vel være rimelig nok at forhåndsinteressen er uvanlig stor til denne musikkaften, som publikum så lenge har ventet på. For det første er det over 10 år siden Ingebjørg Gresvik sist gav en egen klaveraften her i Trondheim, utrolig nok, — siste gang var i februar 1935, — og for det annet blir det kunstnerinnens første «offisielle» møte sin «hjemby»s publikum siden hun for smart 5 år siden ble fastboende her på stedet. — Det blir en «stor aften», om noen gang dette uttrykk skal være på sin plass.

Mistet 200 kroner på gaten.

En ung dame, Anne Jensen, Nedre Møllenberg gate 51, var i går meget uheldig. Utenfor Stiftsgården ble hun påkjørt av en syklist idet hun skulle springe unna en bil. Ved påkjørselen gikk hennes håndveske opp og innholdet ble spredt utover gaten. En gulskimportemonne ble imidlertid liggende igjen da hun samlet med seg sine saker, og denne portemonneen inneholdt 200 kroner og et halvlodd til Pengelotteriets novembertrekning. Det lå en del gult løv på gaten, og dette har vel gjort sitt til at hun i forfjamselsen ikke har fått med seg portemonneen. Nå venter hun at den ærlige finneren leverer iallfall pengene og halvloddet tilbake. Politiet har naturligvis fått melding om affæren.

«Trøstepakkene».

Det er så utrolig mange slags pakker nå om stunder. I går fortalte frk. Wiksén, Ungdommens Røde Kors, om en ny sort: «trøstepakker», pakker som deles ut til de barn som søkte og ikke kunne komme med til Sverige. I alt laget R.K. i stand ca. 80 trøstepakker i går av godsaker som barn setter pris på. Det er sikkert trøst å finne i sjokoladen og dropsen og annet snacks.

Trondhjems Musikerforening

har medlemsmøte onsdag. Se annonsen.

Artium 1945.

Utsatt og ny prøve. Norsk hovedstil: Riksmålstekst: 1. Norske sjømenn og deres innsats i krigstid og fredstid. 2. Hva er det som er avgjørende for unge mennesker når de skal velge livsstilling? Gi en vurdering av de momenter som spiller inn. 3. Fortell hvordan den norske grunnlov ble til, og gjør greie for noen av dens viktigste prinsipper.

Nynorsk tekst: 1. Norske sjømenn og deira innsats i krigstid og fredstid. 2. Kva er det som er avgjerande for unge menneske når dei skal velja ...

Våre offiserer — ute og hjemme

• ÆRESORDET

Der skrives om dagen — og særlig da i Oslopressen, om de offiserer som ikke reiste til England eller Sverige, og verst går det ut over de offiserer som «lot seg ta som krigsfanger», lot seg føre til Tyskland i stedet for, som det heter, å gjøre sin plikt: å melde seg til tjeneste hos våre allierte for å delta i befrielsen av vårt land. Disse offiserer anses, også synes det — uansett beskyldningen om pliktforsømmelse — å være uskikket til plasering i det nye forsvar, da det angivelig er grodd mose på dem etter 2—3 års, ja for enkeltes vedkommende hele 5 års — krigsfangenskap. Jeg kan imidlertid forsikre at de fleste av krigsfangene ikke lå på latsiden, men holdt såvel kropp som ånd i form under ellers kummerlige forhold, med utmerket forbilde i sin sjef general Otto Ruge. Den utdannelse disse offiserer har — slett ikke krisebetonet — kan ingen ta fra dem. Noen fare for at disse offiserer ikke skal kunne tilegne seg erfaringene fra siste krig skulle det vel heller ikke være, nå vi heldigvis har fått aktive krigsdeltakere hjem som på mange felter kan bidra til at deres krigsfangne kolleger kan tilegne seg og nyttiggjøre seg det nye krigen har skapt — som for øvig erfaringsmessig til dels sikkert er avlegs i neste krig. Det gjelder vel nå helst for en hver pris å følge med i utviklingen, og det kan enhver offiser gjøre som har den grunnleggende utdannelse, evnen og interessen, enten en har vært i England, Sverige, hjemme eller bak piggtråden i Tyskland.

En løytnant går i Dagbladet temmelig hardt til verks mot krigsfangene. Det kunne være fristende å gå nærmere inn på det han, og andre ellers skriver, for ikke å snakke om all sladderen og ryktene både om dem som var «ute» og dem som var «hjemme». Jeg skal imidlertid innskrenke meg til å framholde ett moment, nemlig det æresord en stor del av offiserene gav tyskerne etter kapitulasjonen i 1940.

Jeg er helt enig med Dagbladløytnanten i at en offiser (uansett fastlønnet eller ulønnet) likesom enhver annen som er tjenestpliktig i krig, villig skal ofre livet og blod når det kreves, uten å ta alle mulige personlige hensyn. Det gjorde vel også alle de som drog i felten i april 1940.

Ved kapitulasjonen i 1940 gav de fleste offiserer skriftlig æresord til tyskerne med samme betydning som en ed, om ikke å medvirke til eller delta i noen som helst fiendtlig eller krigersk handling mot Tyskland, den tyske krigsmakt eller mot tyske statsborgere. Dette æresord ble gitt på oppfordring av våre sjefer, nær sagt som ordre. Så vidt jeg vet gikk kapitulasjonsbetingelsene ut på bl. a. at offiserer og soldater skulle sendes hjem og ikke holdes som krigsfanger. For offiserenes vedkommende mot æresord. De offiserer jeg var sammen med og andre ellers har jeg hørt oppfattet oppfordringen til å avgi æresord som ordre. Og det var ganske sikkert vel overveiet av den eller de som gav sine offiserer en slik oppfordring. At general Ruge personlig valgte å gå i fangenskap oppfattes som en symbolsk handling fra hans side. Ja, offiserer som ikke deltok i krigen 1940 gav også sitt æresord. La meg tilføye at mange av dem som dengang «ble hjemme» handlet etter ordre og hadde sine spesielle oppdrag. Disse offiserer og de som grep til våpen mot tyskerne da de overfalt oss 9. april 1940, gjorde sin plikt mot konge og fedreland, og holdt sin embetsed til konge og konstitusjon. Dette skal ikke glemmes, fordi de fleste av dem etter kapitulasjonen ble hjemme på grunnlag av gitt æresord, et æresord de først ble løst fra da de på ny ble tatt som krigsfanger. Og jeg spør: Skal en offiser bryte gitt æresord? Kan myndighetene og folket stole på en offiser som har brutt gitt æresord? Er ikke et æresord (jfr. vår embetsed) et æresord enten det er gitt til den mest høysinnede person eller til den største skurk — når æresordet først er gitt? Er det ikke like ærelast å bryte et gitt æresord uansett hvem det er gitt til? Eller er dette med ære i sin alminnelighet og offisersære i særdeleshet bare noe tøv? Hva annet hadde disse offiserer å gjøre i den tiden de gikk hjemme, bunnet av æresordet som frigitte krigsfanger, enn å søke å tjene sitt land på best mulig måte uten å tape sin offisersære hverken overfor sin Konge eller den fiendtlige makt? I sannhet ingen lett oppgave, og for alle et ganske alvorlig samvittighetsspørsmål. Offiserene som ble hjemme ble da heller ikke av vår regjering i London oppfordret til å bryte dette æresord, den var vel også klar over betydningen av et gitt æresord. Våre sjefer i 1940 oppfordret oss jo heller ikke til å gå i krigsfangenskap. De færreste lyktes det dengang å komme unna både fangenskap og æresord, og derved uhindret kunne komme seg ut til fortsatt krigsdeltagelse — lykkelige mennesker — og ære være dem som det kunne gjøre og gjorde.

Den siste, og største kontingent av offiserene (ca. 1100) ble på ny tatt som krigsfanger i august 1943. Noen få av dem ble atter frigitt mot æresord, krassere i innhold og form enn det som ble gitt i 1940. De øvrige, som vel ville vokte seg for nok en gang å gi tyskerne æresord, ble sendt til Tyskland, hvor de var fanger til krigens slutt.

Så kommer disse offiserer hjem til Norge og blir skjelt ut som æreløse.

Missforstå meg ikke, de krigsfangne offiserer betrakter seg ikke som helter fordi de satt i fangenskap, titusener delte samme skjebne. De ønsker heller ikke å bli feiret og hedret på andres bekostning.

Nå skal alle offiserer, hvor de enn har «deltatt», granskes, såvel militært som nasjonalt, sikkert grundigere enn noen annen stand. Bukkene blir nok skilt fra fårene. Det er derfor høyst upassende, for ikke å si lite gentlemanlike å sjikanere en enkelt gruppe av offiserene.

Bort med intriger og sladder. Øv også litt selvkritikk og la oss stå sammen i fordragelig arbeid for vårt land. Drep ikke den sterke forsvarsviljen i folket i dag ved å så splid.

Den blir nok æret som æres bør.

Jeg deltok selv i krigen, gav æresord og ble krigsfange på ny. Jeg skal også som alle offiserer veies på gullvekt, og undertegner meg derfor bare.

fhv. krigsfange.

Svømmebassenget ved Ila skole må utvides

Bassenget i skolestyret.

Trondheim kommunale skolestyre ...

Lakenrulling.

Stine Anne utfordrer: Astrid Johansen, Frida Olsen og Karola Johansen. *Bjørg Berg* utfordrer: Astrid Christiansen, Elsa Brun Hansen og fru dosent Koch. *Elisa Midelfart* utfordrer: Malen Frederiksen, Gunhild Brandtzæg, Sig Hustad og Marie Wessel. — *Malen Frederiksen* ...